

(สื่อสำหรับครู) ใบความรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง พินิจสารจากงานเขียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เสนาะเสียง ออกเสียงร้อยแก้ว (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

การอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่านข้อความโดยการเปล่งเสียงออกมา เพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้ข้อความนั้น ๆ ด้วยการอ่านออกเสียงเป็น ๒ ลักษณะ คือ การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง การอ่านออกเสียงเป็นศิลปะในการสื่อสาร โดยการแปลความหมายของตัวอักษร และความคิดของข้อความที่อ่าน โดยอาศัยอารมณ์ น้ำเสียง และสีหน้าท่าทางของผู้อ่าน

๑. การใช้เสียง

๑.๑. น้ำเสียง ต้องมีการเน้นหนัก เบา ดัง ค่อยให้เป็นไปตามเนื้อเรื่องที่อ่านจึงจะทำให้การฟังมีรสชาติ น่าสนใจที่จะติดตามฟัง อย่าใช้ระดับเสียงเดียวกันจะทำให้ไม่น่าฟัง และน่าเบื่อหน่ายอย่างยิ่ง

๑.๒ ความดังของเสียง ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ฟังกับระยะห่างระหว่างผู้อ่านและผู้ฟัง อย่าตะโกนเป็นอันขาดเพราะจะทำให้ไม่น่าฟัง

๑.๓ จังหวะในการอ่าน ควรอ่านให้ได้จังหวะที่พอดี อ่านช้าเกินไปผู้ฟังก็เบื่อหน่าย แต่ถ้าอ่านเร็วเกินไปผู้ฟังอาจฟังตามไม่ทัน ควรอ่านเว้นวรรคตอนและทอดเสียงอย่างเหมาะสมจะช่วยให้ไพเราะน่าฟัง

๒. อักษรวิธีในการอ่านออกเสียง

คำที่เรามักอ่านออกเสียงพลาดไม่ชัดเจน ได้แก่

๒.๑ การอ่านพยัญชนะ ร กับ ล ผู้อ่านจะต้องระมัดระวังโดยการอ่านแยกความแตกต่างให้ชัดเจน

การอ่านพยัญชนะ ร ให้ปลายลิ้นกักลมที่ปุ่มเหงือก ห่อลิ้นยกตัวไปที่เพดานแข็งรัวลิ้นหลายๆ ครั้ง

การอ่านพยัญชนะ ล ให้ปลายลิ้นแตะปุ่มเหงือกปล่อยลมออกมาทางข้างลิ้น

๒.๒ การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ คำควบกล้ำ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัว พยัญชนะต้นตัวที่ ๒ จะต้องเป็น ร ล หรือ ว การเปล่งเสียงคำควบกล้ำ ต้องออกเสียงพยัญชนะต้นทั้ง ๒ ตัวไปพร้อม ๆ กับการเปล่งเสียงเพียงครั้งเดียว เช่น กรอง กลอง กวาง เป็นต้น

๒.๓ การอ่านตัวเลขที่มีจุดทศนิยม ตัวเลขหน้าจุดทศนิยมอ่านแบบจำนวนเต็ม ตัวเลขหลังจุดทศนิยมให้อ่านแบบเรียงตัว เช่น ๑.๒๓๔ อ่านว่า หนึ่ง-จุด-สอง-สาม-สี่

๕๙.๐๑๒ อ่านว่า ห้า-สิบ-เก้า-จุด-ศูนย์-หนึ่ง-สอง

๒.๔ การอ่านตัวเลขบอกเวลา เช่น ๒๓.๒๕ อ่านว่า ยี่-สิบ-สาม-นา-ลิ-กา-ยี่-สิบ-ห้า

๒.๕ การอ่านเลขที่บ้านเลขที่มีตัวเลข ๒ หลักให้อ่านแบบจำนวนเต็ม ถ้ามี ๓ หลักขึ้นไปให้อ่านเรียงตัวหรือจำนวนเต็มก็ได้ แต่ตัวหลังเครื่องหมาย / ให้อ่านเรียงตัว เช่น

บ้านเลขที่ ๕๖/๓๔๒ อ่านว่า บ้าน-เลข-ที่-ห้า-สิบ-หก-ทับ-สาม-เก้า-สอง

บ้านเลขที่ ๖๕๓/๒๑ อ่านว่า หก-ห้า-สาม-ทับ-สอง-หนึ่ง

๒.๖ การอ่านเครื่องหมายไปยาลน้อย ให้อ่านเต็มคำที่ย่อไว้ เช่น กรุงเทพฯ อ่านว่า กรุง-เทบ-มะ-หา-นะ-คอน

๒.๗ การอ่านเครื่องหมายไปยาลใหญ่ ข้อความที่เขียนเครื่องหมาย ฯลฯ ไว้ท้ายข้อความให้อ่านว่า ละ หรือ และอื่น ๆ เครื่องหมายไปยาลใหญ่ ที่อยู่ตรงกลางข้อความให้อ่านว่า ละถึง เช่น
สิ่งของที่ซื้อขายกันในห้างสรรพสินค้ามี เสื้อผ้า กระเป๋า ฯลฯ
อ่านว่า สิ่ง-ของ-ที่...กระเป๋า-ละ / อื่น-อื่น

๓. การเว้นวรรคตอนการอ่านออกเสียง

ถ้าเว้นวรรคตอนผิด ความหมายจะผิดไปด้วย ก่อนที่จะอ่าน จะต้องทดลองแบ่งวรรคตอน
แบ่งคำ แบ่งประโยคให้ถูกต้องเสียก่อนเสมอ ซึ่งอาจใช้เครื่องหมาย / แบ่งคำให้ ดังตัวอย่าง

ห้ามผู้หญิงนุ่งกางเกงในเวลาทำงาน

มีความหมายว่าในเวลาทำงาน ห้ามผู้หญิงนุ่งกางเกงมาทำงาน

ถ้าเว้นวรรคตอนผิด

ห้ามผู้หญิงนุ่งกางเกงใน / เวลาทำงาน

ความหมายจะเปลี่ยนไป

การอ่านให้คล่องแคล่วต้องอาศัยการฝึกฝนอยู่เสมอ อ่านให้ต่อเนื่อง ไม่ตะกุกตะกัก

๔. การใช้สายตา

ขณะอ่านไม่ควรก้มหน้าก้มตาอ่านแต่อย่างเดียว ควรสบตาผู้ฟังเป็นระยะ ๆ ไม่ควรจ้องผู้ใด
ผู้หนึ่งอยู่ตลอดเวลา ควรมองไปให้ทั่วทุกจุด ควรระวังการหลงบรรทัด